

Dato: 7. februar 2015
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2007/4050-1251

Orientering om EU's samlede migrationsstrategi

Resumé:

Formålet med EU's samlede migrationsstrategi, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i 2005, er at håndtere udfordringerne ved migration til EU, herunder at bekæmpe den ulovlige indvandring. Strategien fokuserer på tre hovedområder: Det operative samarbejde mellem medlemsstaterne, dialog og samarbejde med Afrika og samarbejde med nabolande. Migrationsstrategien er gradvist blevet intensiveret og udbygget. Senest fremgik det bl.a. af råds-konklusionerne fra december 2008, at indgåelse af de såkaldte frivillige mobilitetspartnerskaber er et godt udgangspunkt for den måde, som EU anvender migrationsstrategien i forhold til tredjelande, dvs. aftaler om samarbejde på migrationsområdet for at fremme lovlig indvandring og bekæmpe ulovlig indvandring. Regeringen støtter en effektiv gennemførelse af migrationsstrategien med fokus på såvel kortsigtede og langsigtede initiativer med henblik på at bekæmpe den ulovlige indvandring og sikre en styret migration.

Baggrund

På rådsmødet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 8.-9. december 2008 blev der vedtaget konklusioner om en udvidelse og styrkelse af EU's samlede migrationsstrategi. Det fremgik bl.a. af råds-konklusionerne, at indgåelse af frivillige mobilitetspartnerskaber er et godt udgangspunkt for den måde, som EU anvender migrationsstrategien i forhold til tredjelande, dvs. aftaler om samarbejde på migrationsområdet for at fremme lovlig indvandring og bekæmpe ulovlig indvandring.

EU's samlede migrationsstrategi er ikke sat på som dagsordenspunkt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 26.-27. februar 2009.

Integrationsministeren blev imidlertid i forbindelse med samråd i Folketingets Europaudvalg den 26. november 2008 forud for rådsmødet for retlige og indre anliggender den 27.-28. november 2008 anmodet om at redegøre for sagen på et senere tidspunkt med fokus på de tiltag, der vedrører lovlig indvandring.

Formål og indhold

Det Europæiske Råd (DER) vedtog den 15.-16. december 2005 en samlet migrationsstrategi med fokus på Afrika og Middelhavet.

Baggrunden var, at EU havde oplevet et stigende antal ulovlige indvandrere, særligt ad søvejen fra Afrika. Særligt havde begivenhederne i efteråret 2005 i de spanske enklaver Ceuta

og Melilla, hvor ulovlige indvandrere havde stormet pigtrådshegnene, der danner grænsen mellem Melilla og Marokko, i et forsøg på at komme ind i denne del af Europa, med tydelighed vist, at der var et akut behov for en styrket indsats på området.

Formålet med den samlede migrationsstrategi er, at et styrket praktisk samarbejde mellem oprindelses-, transit- og destinationslande om håndtering af migrationsstrømme skal medvirke til at bekæmpe de egentlige årsager til ulovlig indvandring, som fattigdom, dårlige beskæftigelsesudsigter, manglende respekt for menneskerettighederne mv. Dertil kom, at der skulle ske en styrkelse af EU's kapacitet til at bidrage til forvaltningen af medlemsstaternes ydre grænser. Strategien fokuserede på tre hovedområder: Det operative samarbejde mellem medlemsstaterne, dialog og samarbejde med Afrika og samarbejde med nabolande.

Siden DER i december 2005 vedtog den samlede migrationsstrategi er samarbejdet om migration inden for EU gradvist blevet intensiveret og udbygget.

I 2006 blev strategiens anvendelsesområde udvidet til EU's østlige og sydøstlige grænseregioner, og det blev besluttet at gennemføre EU-missioner til en række afrikanske lande for at sondere terrænet for at oprette samarbejdsplatforme for migration og udvikling. I 2007 besluttede DER, at EU snarest skulle tage kontakt til et begrænset antal tredjelande med henblik på at indgå aftale om mobilitetspartnerskaber, dvs. aftaler om samarbejde på migrationsområdet for at fremme lovlig indvandring og bekæmpe ulovlig indvandring.

EU har foreløbig indgået aftale om pilotpartnerskaber med henholdsvis Moldova og De Kapverdiske Øer. Enhver aftale om et mobilitetspartnerskab, som EU indgår med et tredjeland, vil være forskellig alt efter, hvilket land der er tale om. Alle tredjelande vil have deres egne særlige interesser i et partnerskab med EU på migrationsområdet, ligesom EU naturligvis også kan have forskellige interesser i forhold til de enkelte tredjelande. Som konkret eksempel på, hvad der indgår i partnerskabet med Moldova er projekter om kapacitetsopbygning af de moldoviske udlændinge- og grænsemyndigheder samt projekter, der sigter mod at opbygge landets kapacitet til at styre arbejdskraftindvandring og til at forbedre reintegrationen af tilbagevendte statsborgere på arbejdsmarkedet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2008 blev der godkendt konklusioner om en udvidelse og en styrkelse af EU's samlede migrationsstrategi, herunder om mobilitetspartnerskaber med tredjelande. Rådskonklusionerne blev herefter vedtaget af på rådsmødet (generelle anliggender og eksterne relationer) den 8.-9. december 2008. Det fremgår bl.a. af konklusionerne, at indgåelse af frivillige mobilitetspartnerskaber er et godt udgangspunkt for den måde, som EU anvender migrationsstrategien i forhold til tredjelande, og at de igangværende pilotpartnerskaber skal evalueres i 2009. Det fremgår også, at der skal gøres en indsats for at fremme arbejdskraftindvandring for visse persongrupper, f.eks. studerende, videnskabsmænd, forretningsfolk, højt kvalificerede og sæsonarbejdere, samtidig med at man skal undgå "hjerneflugt" (brain drain) og "hjernespild" (brain waste).